

מדינת ישראל בתי הדין הרבניים

תיק 821227/27

כ"ה

בבית הדין הרבני האזורי חיפה
לפני כבוד הדיינים:

חרב דניאל אדרי – אב"ד, חרב בן ציון חנחן רבין, חרב אלעד עלי

המבקשת: [REDACTED] ת"ז [REDACTED] (ע"י ב"כ טו"ר משה מיטלמן)
המשיב: [REDACTED] ת"ז [REDACTED] (ע"י ב"כ עו"ד אברהם יצחק וייס)

חנדון: עיכוב ביצוע

החלטה

בפנינו בקשת האשה וב"כ למתן עיכוב ביצוע החלטת בית הדין המורה לשחרר את הבעל בהתאם לאמור בפרוטוקול.

רקע העולה מהתיק

1. בתאריך י"ט בטבת תשע"ד (22/12/13) ניתן פסק דין בתיק תביעה 821227/4 שבו הטיל ביה"ד האזורי מצוה על הבעל לגרש את אשתו ויפה שעה אחת קודם.
2. האישה באמצעות ב"כ הגישה ערעור על פס"ד הנ"ל ותבעה להטיל "חיוב גט" על הבעל.
3. ביה"ד הגדול קיים דיון בערעור במעמד הצדדים וב"כ, וביום ח' אב תשע"ד (04/08/14) החליט לקבל את הערעור ולקבוע כי חל "חיוב גט" על הבעל.
4. וזה לשון ההחלטה בהוראות האופרטיביות:
ערעורה של האישה על פסק דינו של ביה"ד האזורי מתקבל.
- א. מחייבים את הבעל [REDACTED] ליתן גט פיטורין לאשתו בהקדם.
- ב. מזכירות ביה"ד הגדול תפתח תיק לסידור גט, ויקבע מועד והצדדים יוזמנו לסידור גט.
- ג. באם הבעל לא יתן גט לאשתו במועד שייקבע, יקבע דיון נוסף ובו ידונו באכיפת פסק הדין שחייב את הבעל בגט, על פי ההלכה והחוק.
5. הבעל הוזמן לסידור גט אך סרב ליתן לאשתו גט.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

6. ב"כ האישה הגיש בקשה להטלת צווי הגבלה בהתאם לאמור בסעיף ד' של ההחלטה הנ"ל.
7. ביום י"א אדר ב' (21/03/16) התקיים דיון בביה"ד בבקשה זו להטלת צווי הגבלה.
8. ביום ה' ניסן תשע"ו (13/04/16) ניתן פס"ד המטיל צווי הגבלה על הבעל, כדלהלן:
הבעל לא העלה כל טענה עניינית כנגד צווי ההגבלה. הבעל חזר שוב ושוב על כך כי פסק הדין שחייב אותו בגט אינו נכון והודיע שלא יתן גט.
לא עת לחשות אל מול צערה של עגונה זו.
ביה"ד סבור כי יש לאכוף על הבעל את נתינת הגט בכדי שיעמוד בחיוב שהוטל עליו לגרש את אשתו. יש ללכת בצעדים אלו מהקל אל הכבד כפי ההלכה והחוק.

לפיכך מחלט:

- א. ביה"ד מטיל על הבעל צווי הגבלה כפי האמור בחוק בתי דין רבניים (קיום פסקי דין של גירושין) תשנ"ה 1955, כפי המפורט בסעיף 2(א) לחוק הנ"ל וכדלהלן:
.....(רשימת הצווים)
- ב. באם ע"ד 30 יום ממועד הטלת הסנקציות לא יתן הבעל גט פיטורין לאשתו, יקבע ביה"ד מועד לדין על אפשרות של אכיפה באמצעות הטלת מאסר.
9. בתאריך א' בתמוז התשע"ו 7.7.2016 ניתן פסק דין מבית הדין הגדול כדלהלן:

על פי כל האמור, פוסק בית הדין:

- א. ע"פ הסמכות המוקנית לבית הדין בהלכה וע"פ דין תורה וכן ע"פ חוק בתי דין רבניים (קיום פסקי דין של גירושין) התשנ"ה 1995 סעיף 1(א) בית הדין מוציא בזה צו מאסר נגד הבעל ~~למשך חמש שנים וזאת כל עוד לא יתן גט לאשתו.~~
- ב. צו המאסר הנ"ל יהיה מושהה למשך 10 יום כדי לאפשר לבעל אפשרות אחרונה ליתן את הגט לאשתו מרצונו וללא כל תנאי. במידה והבעל יתמיד בסירובו ולא יתן גט יופעל צו המאסר מיד בתום 10 יום ללא כל צורך בדין או בהחלטה נוספת.
- ג. כמתחייב מן האמור בחוק בתי דין רבניים (קיום פסקי דין של גירושין) התשנ"ה 1995 סעיף 3(א) המזכירות תעביר עותק החלטה זו לידי היועץ המשפטי לממשלה.
- ד. כמתחייב מן האמור בחוק בתי דין רבניים (קיום פסקי דין של גירושין) התשנ"ה 1995 סעיף 4 (ג1)(1) המזכירות תקבע מועד בתוך 90 יום ממועד מתן החלטה/צו זה.
- ה. ניתן לפרסם החלטה זו בהשמטת פרטים מזהים של הצדדים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בית הדין פונה אל הבעל לסיים פרשה עגומה זו במשך אותם 10 יום ולנצל את "גלגל ההצלה" שניתן לו טרם יופעל המאסר ובכך לפעול בדרכי התורה ש"דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום".

10. בתאריך ט"ז אלול התשע"ו 19.9.2016 ניתנה החלטה מבית הדין הגדול כדלהלן בתיק זה הוצא כנגד הבעל צו/הגבלה הכופה מאסר על הבעל פסק דין ארוך ומנומק ניתן ביום א' תמוז תשע"ו (07/07/16). הבעל הוכנס למאסר.

הבעל הוזמן מהכלא לדיון בעניינו וביום 01/09/16 התקיים הדיון. כפי העולה מהחלטת ביה"ד שניתנה בט"ו אלול תשע"ו (18/09/16) הבעל עדיין מסרב ליתן גט לאשתו.

במצב זה, וכמתחייב על פי חוק בתי דין רבניים (קיום פסקי דין של גירושין) סעיף 4 (ג1), יש לקיים דיוני מעקב לבחינת הצורך בשינוי הצו או בהחמרתו. דיתים שוטפים אלו הינם במסגרת עבודתו של בית דין אזורי, ואינם מתאימים לסדרי העבודה של ביה"ד הגדול שמעיקרא נועד רק לערעורים. גם הטיפול המיוחד שנטל ביה"ד הגדול בתיק זה עד עתה בשטח הטלת צו המאסר היה רק מתוך מטרה דחופה להציל אשה מעגירותה. בשלב זה יש להחזיר את הטיפול לדרג בית דין אזורי. מאחר שביה"ד קמא לא סבר מעיקרא כפסק הדין שהוציא ביה"ד הגדול, אין מקום להחזיר את התיק לטיפולו.

כב' הרה"ג דניאל אדרי שליט"א אב"ד חיפה, הסכים לקבל את התיק ולהמשיך בדיוני המעקב ככל שיהיה צורך בכך עד לסידור הגט.

לפיכך מוחלט:

א. ביה"ד מורה להעביר את התיקים (צוי הגבלה וסידור גט) להמשך הטיפול בו לידי ביה"ד הרבני האזורי חיפה לידי כבוד האב"ד הרה"ג דניאל אדרי שליט"א.

ב. המזכירות תבצע את הנדרש מבחינתה לביצוע החלטה זו.

עד כאן עובדות/הרקע מתיק הצדדים.

עם קבלת החלטת בית הדין הגדול, בית הדין הרבני בחיפה קבע מועד דיון ללא האשה לתאריך יום ראשון כ"ב באלול התשע"ו 25.9.2016, בית הדין שוחח ארוכות עם הבעל תיסה לשכנעו ליתן גט, הבעל סירב ואמר לבית הדין שהוא מרגיש מרומה ולא יתן גט לעולם גם אם ישב מספר שנים, והוא מעוניין בשלום בית, בית הדין לא הרפה מהבעל והמשיך לשוחח עם הבעל לשכנעו ולהסביר לו את המצב שבו הוא נמצא, ושאין סיכוי לשלום בית לאור החומר שבתיק הצדדים וזאת לאחר שבית הדין עבר על החומר שבתיק.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

כמו כן בית הדין הבהיר חד משמעית לבעל שבית הדין האזורי אינו ערעור על פסק הדין של בית הדין האזורי ירושלים וכל שכן על פסק הדין של בית הדין הגדול ועליו לראות את פסקי הדין, כפסק דין מוחלט.

הבעל המשיך בסירובו ולא היה מוכן לשמוע או לדבר בעניין הגט, מעוניין בשלום בית ותו לא.

בית הדין האזורי לא נכנע והחל לדבר על לבו, על עתיד חייו ואולי יש באי קיום החלטות בית הדין חילול שם שמים, לאחר זמן רב בית הדין הופתע והבעל נפתח והחל שופך את לבו, בית הדין נתן לבעל לשפוך את לבו, הבעל נוכח לדעת שבית הדין שומע ומאזין לדבריו ונותן לו את הבמה לומר כל העולה על לבו, בית הדין ניצל נקודה זאת, והחל לשכנע את הבעל ליתן גט וראה פלא הבעל הסכים לשמוע, אך דרש חצי דירה וראיית הילדים, בית הדין שוחח עם הבעל שלא שייך מחצית הדירה לאור האמור בהסכם הגירושין, (יש לציין שהדירה נמצאת ב- [REDACTED] ושוויה כ- 3,000,000 ש"ח לדברי הבעל ולדברי האשה כ- 2,500,000 ש"ח), ואז דרש 800,000 ש"ח, בית הדין הבין שיש על מה לדבר והדרך למתן הגט תהיה קצרה.

לאור האמור בית הדין קבע מועד דיון לתאריך כ"ד אלול התשע"ו 27.9.2016, והורה לזמן את ב"כ הבעל ואבי הבעל וכן את האשה ב"כ ואבי האשה.

לדיון הופיע ב"כ הבעל, האשה ונציג ממשד ב"כ, ב"כ האשה ואבי האשה לא הופיעו וזאת על אף הדחיפות והכרזת האשה כעגונה.

בדיון זה חזר בו הבעל מהנאמר בדיון בתאריך 25.9.2016, ולא היה מוכן ליתן גט ומעוניין בנסיון לשלום בית, ראה פרוטוקול הדיון, שוב בית הדין שוחח עם הצדדים וב"כ ארוכות ואז שוב שוכנע הבעל ליתן גט תמורת פיצוי שלא ירד מסך של 800,000 ש"ח בית הדין הבהיר לבעל שסכום זה מופרז ומוכן לדבר על סכום בערך כ- 500,000 ש"ח כאשר סכום זה שווה לחמישית או שישיית מערך הדירה.

משכך, בית הדין קבע מועד דיון לתאריך כ"ה אלול התשע"ו 28.9.2016, והורה לזמן את ב"כ הבעל ואבי הבעל וכן את האשה ב"כ ואבי האשה.

לדיון הופיעו האשה אביה ונציג ממשד ב"כ, הבעל אביו וב"כ, גם לדיון זה לא הופיע ב"כ האשה והעדיף לשלוח נציג ממשד.

בית הדין שוחח עם הבעל, אביו וב"כ בעניין מתן הגט אך דרישתם הייתה לא פחות מ- 800,000 ש"ח בית הדין חזר על דבריו ובעזרת ב"כ הבעל שוכנע הבעל ואביו אם יקבל סך של 500,000 ש"ח יסכים ליתן גט.

עם הסכמה זאת, בית הדין שוחח עם אבי האשה והנציג ממשד ב"כ האשה, לעניין סיום הפרשה ושחרור האשה מעגינותה, אך אבי האשה הציע 30,000 ש"ח ואם יעשה מאמץ 50,000 ש"ח, בית הדין הבהיר שלא שייך סכום זה, ואז החל אבי האשה לומר כמה המצב הכלכלי קשה לו, הינו עומד לחתן בן דואג לילדים של הנתבע וכו', אין לו נכסי [REDACTED] בית הדין אמר לאבי האשה שהוא [REDACTED] אף בעל נכסים מרובים ויותר מזה שמו הולך לפניו בעניניו [REDACTED] והינו אחד הבכירים [REDACTED] ובטוחני שאם באמת מעוניין לשחרר את בתו מעגינותה היה נותן את הסכום המדובר, ולא יקשה עליו מתן סכום זה, מה עוד שהדירה יקרה ושווה הרבה וגם אם נקזו את כל סכום המזונות שמחוייב הבעל לשלם עדיין יישאר סכום היותר גבוה מסכום ההצעה (יש לציין שהדירה נמצאת ב- [REDACTED] ושוויה כ- 3,000,000 ש"ח לדברי הבעל ולדברי האשה כ- 2,500,000 ש"ח).

אבי האשה טען שיש פסק דין חלוט בעניין הדירה ואין על מה לדבר, הוא מוכן לחשוב בעוד כחודש אם יוכל להשיג סכום כסף, (לדעת בית הדין אם האב היה מעוניין לשחרר את הבת מהעגינות יכל

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לשלם סכום זה ללא כל מפריע), לאור האמור בית הדין הורה לצדדים וב"כ, אבי הבעל ואבי האשה להיכנס לאולם הדיונים, והחל לשכנע את הצדדים לסיים את ההליך והיום כ"ה אלול התשע"ו 28.9.2016, הנציג מב"כ האשה ואבי האשה התנגדו, ביקשו לעצור את הבעל והגדיל הנציג מב"כ האשה וביקש להכניסו לצינוק.

בית הדין הסתמך על פסק בית הדין הגדול האומר כדלהלן

"הגדיל לעשות הבעל כאשר הבהיר בצורה הברורה כי בכל מצב גם אם תחזיר לו האישה את כל הרכוש והדירה וגם את הילדים, הוא לא יתן גט לאשתו.

ראה בפרוטוקול הדיון:

אני גט לא אתן לעולם (שורה 91)

גם אם היא תחזיר לי את הרכוש והתפילין והטלית והילדים והדירה, גם אם היא תחזיר הכל אני לא אתן גט. (שורות 94-95)

הדברים מדברים בעד עצמם ואינם זקוקים לשום הסבר.

מדובר ב"סרבן גט" לשמו, קרי סירוב לשם סירוב. בפנינו בעל שהחליט ללא כל סיבה עניינית מלבד תחושות נקם באשה על דברים שלדבריו עשתה לו בעבר. הבעל החליט כפי שאמר שהוא יתבצר בעמדתו ואחת דתו שלא ליתן גט.

שליחת אדם למאסר בבית כלא אינה מן הדברים הקלים ונחשבת לפעולה חריגה וחריפה. אין ספק כי חתימה על פסק דין אינה יכולה להיעשות ב"יד קלה" והיא נעשית אכן ב"יד כואבת". מאסר אדם יש בו לא רק את שלילת חירותו הפיזית אלא מעבר לכך את חירותו הנפשית. דבר שיש בו רק כדי להכביד על בית הדין טרם מתן החלטה כזו.

אך כאשר הבעל אינו מותיר לביה"ד כל אפשרות אחרת, שכן מול ה"יד הכואבת" של בית הדין בהטלת מאסר, עומדת מגד ההלכה המסורה לחכמי ישראל המחייבת את בית הדין לעשות כל אשר לאל ידו לגאול אישה מעינותה.

אין ספק שהגדרתה של אשה זו הוא כ"שבויה" שידיה כבולות בכבלי העיגון. שגאולתה של אישה זו מבעלה הוא מצוות "פדין שבויים" על כל המשתמע מכך, ובית הדין הוא זה שעליו מוטלת חובה קדושה זו.

אותה התורה וההלכה שקבעה לנו כלל מסירת גט ומתנת הטלת כפייה ללא בסיס על הבעל, היא אותה התורה שבמקרה שלפנינו לא זו בלבד שאינה מונעת אלא אדרבה היא המחייבת אותנו להציל אישה עלובה זו בכל דרך שנוכל לפעול לפטור אותה בגט פיטורין מתחת יד בעלה, אם ברצון ואם באמצעות הטלת כל דרך כפייה על הבעל ובהקדם".

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לאור הסכמתו של הבעל ליתן גט ואינו מתכבד בעמדתו כפי שכתב בית הדין הגדול, ואינו סרבן גט והאשה אינה עגונה מאחר ואם תסכים להצעת הבעל, שלדעת בית הדין ההצעה אינה בשמים והיא אף לא מוגזמת, תשתחרר מעגנותה והבעל יסכים ליתן גט, ונכון להיום, המעכב את מתן הגט ועגנות האשה זה הסכמת אבי האשה גרידה ואינו מדובר בסחיטה.

משכך, בית הדין דוחה את הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתן ביום ג' בתשרי התשע"ז (05/10/2016).

הרב אלעד עלי

הרב בן ציון הכהן רבין

הרב דניאל אדיר – אב"ד

העותק מתאים למקור
יצחק היקינו, המזכיר הראשי
נחתם דיגיטלית ע"י הרב בן ציון הכהן רבין בתאריך 11:20 05/10/2016